

ODADAN HABERLER

595 Sayılı Yapı Denetimi Hakkında Kanunu Hakkında...

I. Anayasaya Aykırılık

Anayasa'nın 91.maddesine göre, "Anayasa'nın ikinci kısmının birinci ve ikinci bölümlerinde yer alan temel haklar, kişi hakları ve ödevleri "..... kanun hükmünde kararnamelerle düzenlenemez.

595 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin "uzman mühendis ve mimar" tanımları, bu yetkilerin elde edilme biçimleri, Anayasa'nın 27.maddesi ile güvence altında bulundurulmuş "bilim ve sanat hürriyeti" kapsamında kalmaktadır.

595 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin mülkiyet hakkının kullanılmasına getirdiği kısıtlamalar, Anayasanın 35. maddesinde tanımlanan mülkiyet hakkına aykırı düzenlemelerdir.

Anayasanın 27, 35 ve 40. maddelerindeki temel hak ve hürriyetlerin korunmasına ilişkin konular, Anayasa'nın 91.maddesine göre Kanun Hükmünde Kararnamelerle düzenlenemeyeceğinden 595 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'de ciddi Anayasaya aykırılık durumları söz konusudur.

II. Yasal Çelişkiler:

595 sayılı KHK, 3458 sayılı Mühendisler ve Mimarlar Hakkındaki Yasa, 6235 sayılı TMMOB yasası, 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Yasası, 3194 sayılı İmar Yasası ile bu konularla bağlantılı birçok yasa ile çelişmektedir. KHK, bazı yasaları uygulanamaz duruma düşürmüştür. Kimini etkisiz bırakmış, bazılarını da alışılanın dışında yeniden yorumlanmaya ve farklı uygulamalara açık konumlara zorlamıştır.

Son çıkan yasanın, öncekileri değiştirdiği, aynı konudaki yasaların çelişmesi durumunda yeni yasanın uygulanması gerektiği yolundaki genel hukuk ilkesi, 595 sayılı KHK'nin yaratacağı hukuksal çelişkilerin çözümü için yeterli olmayacaktır.

Çok yakın bir gelecekte yapı üretim sürecinde, içinden çıkılması olanaksız yetki karmaşası içine düşülecektir.

Konuyla ilgili kurum ve kişilerin yeterince aydınlatılmadığı, KHK'nin öngördüğü yönetmeliklerin henüz çıkarılmadığı gözlemlenirse, amaçlanan uygulamanın yerleşip oturması oldukça uzun zaman alacaktır. Bu süreçte, KHK'de bazı değişikliklerin yapılması gerekecektir.

Geçici 3. Madde ile KHK'nin yayınlandığı 10 Nisan 2000 tarihinden itibaren, yapı ruhsat verme işlemi, yürürlüğe girme tarihi olan 10 Temmuz 2000'e kadar durdurulmaktadır. Yukarıda açıklanan nedenlerle, bu sürecin daha da uzaması söz konusudur. Türkiye'nin iklim koşulları nedeniyle bu süreç yeni inşaat ruhsatlarının en yoğun şekilde alındığı ve temel atıldığı aylardır. Bu madde ile uzun süren bir ekonomik kriz içindeki ülkemizde yapı sektörünün devlet eliyle durgunluğa ve belirsizliğe düşürülmesi, çok büyük ekonomik zararlara ve işsizliğin artmasına neden olacaktır. Yalnız yapı üretimi değil, yapı araç ve malzemeleri üreten işyerleri de duracak ve önemli ölçüde üretimlerini kısıacaklardır.

Bu sakıncaların giderilmesi ve en aza indirgenmesi açısından, Bakanlar Kurulu'nun geçici 1. Maddedeki yetkilerini kullanarak, pilot bölge sayılarını önemli ölçüde daraltması, geçici ve güncel bir önlem olarak düşünülmelidir. Böyle bir girişim, getirilen değişimlerin anlaşılması, başlangıçtaki yanlışların giderilmesi açısından da yararlı olabilecektir.

III. Maddelere İlişkin Değerlendirmeler:

1. 595 sayılı KHK'nin 2. Maddesine göre, kamu kurum ve kuruluşları ile devlet yapılarına yeni düzenlemeler uygulanmayacaktır. Böyle bir ayrıma gidilmesi aşağıdaki gerekçelere dayandırılabilir.

a) Kamu yapılarının, yürürlükteki yasalara göre yeterince denetlendiği varsayılabilir. 17 Ağustos ve izleyen günlerdeki büyük depremlerde en büyük hasarın kamu yapılarında gerçekleştiği gözlemlenirse, bu varsayımın tutarlı bir yanı bulunmadığı kolaylıkla görülebilir. Deprem sonuçları ortada dururken, kamu yapılarının, bu yapılarda çalışan ve yaşayanların güvenliğinin önemsenmediğini düşünmek bile istemiyoruz.

b) Yeni düzenlemenin getirdiği maliyet artışlarının kamuya yansıtılmaması amaçlanmış olabilir.

c) Yeni düzenlemenin getirdiği maliyet artışlarının, yapı güvenliğini sağlamanın ötesinde, tekelleşme eğilimindeki kuruluşlara kazanç sağlama, iş olanağı yaratma amacına yönelik olduğu düşünülebilir.

Yukarıda (b) ve (c) bentlerindeki olasılıklara karşı devlet kendisini korurken, özel kişi ve kuruluşları gereksiz ve yararsız harcamalara zorlamasının akılcı ve devlet ciddiyeti ile bağdaşabilir açıklaması yapılamaz.

Bu çelişkinin giderilmesi gerekir.

2. KHK'nin 3. Maddesi tanımlara ayrılmıştır. Bu tanımlarda bazı önemli yanlış ve eksikler vardır. Şöyle ki;

Yapı Hasarı'nda doğal afet ve benzeri etkilerden" ileri gelen hasarlar bu tanımın dışında bırakılmıştır.

KHK'nin 1. Maddesinde de doğal afetlerden söz edilmemektedir.

595 sayılı KHK, 17 Ağustos 1999 depreminin hemen ardından çıkarılan 27.08.1999 gün ve 4452 yetki yasasının öngördüğü depreme ve doğal afetlere dayanıklı konut üretimini amaçlaması gerekirken, yukarıda değindiğimiz 1. Madde ve hasar tanımı, bu amaçtan büyük ölçüde uzaklaşıldığını ortaya koymaktadır.

Yapı Sorumluları tanımında, kendisi için yapım işini üstlenen yapı sahibine yer verilmemesi önemli bir eksikliklerdir.

Yapı Müteahhidi gerek tanımında gerekse diğer maddelerde günümüzde olduğu gibi başıboş bırakılmış, her isteyenin müteahhitlik yapabildiği denetimsiz koşullar sürdürülmüştür.

Proje Müellifi, kişisel ve kişiye bağlı konumdur. Tüzel kişilere yasa ile proje müellifi ünvanı eklenmiştir. Yanlıştır.

Uzman Mühendis ve Mimar tanımının içeriği, gereken koşullar ve nitelikler, edinilme yöntemleri belirsizdir. Bu belirsizlik; 9. ve bağlantılı diğer maddeler için de geçerlidir.

Yapı denetim kuruluşlarında uzman mühendis-mimar bulundurma zorunluluğu getirilirken, proje müellifliği için bir zorunluluk getirilmemesi çok büyük bir eksikliklerdir. Bilindiği gibi imar yasasına sonradan yapılan ilavelerle teknisyen ve teknikerlere proje müellifliği yetkileri tanınmıştır. Denetim sürecindeki mühendis-mimarlarda "uzman" sorumluluğu aranırken teknisyen-teknikerlerin mevcut yetkileri kullanmasına göz yummak çok büyük bir çelişkidir.

Bir yapının KHK ile tanımlanan amaçlara uygun olarak tamamlanıp kullanıma sunulabilmesi için ilk ve en önemli etap proje aşamasıdır. Projelerin belli düzeyde ve yeterlilikte yapılabilmesinin temel şartı ise bu hizmetlerin de uzman (yetkin) mühendis ve mimarlarca hazırlanmasıdır. Aksi takdirde projelerin incelenmesi ve onaylanmasında ciddi sorunlarla karşılaşılacaktır. İmar Yasasının 38. Maddesinin bu doğrultuda değiştirilmesi kaçınılmazdır.

3. KHK'nin 4. ve 2. Maddeleri alanı 180 m2'yi geçen ve birden fazla katları olan yapılarda, 3194 sayılı yasanın öngördüğü fenni mes'ul uygulamasına son vermiştir.

Artık bu görev, yapı denetim kuruluşları eliyle yürütülecektir.

Yapı denetim kuruluşlarının hangi tür tüzel kişiler olacakları belirsizdir.

Öngörülen yönetmelik ortada yoktur.

4. Proje müellifleri "yapı sorumlu"ları arasında sayıldığından "her aşamada diğer yapı sorumluları ile birlikte tutanak tanzim etmek, gerektiğinde raporlar düzenlemek ve bunların bir nüshasını ilgili idareye vermek zorunluluğu" (Madde 4, paragraf 2) ve iş

sonuna kadar "yapı ile ilişkisini kesmemek" (Madde 16, paragraf 1) gibi proje mükellifliğinin gerektirmediği yeni ve ilave sorumluluklarla karşı karşıyadırlar.

Bu ilave sorumluluklar illa gerekli görülecek ise net olarak tanımlanmalı ve hizmetin bedeli ödenmelidir.

5. KHK'nin 5. Maddesine göre, yapı sorumlularının sicillerini tutacak "ilgili meslek odaları" ifadesi gelecekte farklı uygulama ve tartışmalara da neden olabilir. Örneğin Ticaret ve Sanayi Odaları, bu yetkinin yasa ile kendilerine de tanınmış olduğunu, ticari şirket biçiminde örgütlenen kuruluşların TMMOB bünyesindeki Odaların yetkisi dışında kaldığını ileri sürebilir.

"İlgili meslek odaları" ifadesinin aydınlatılması gerekir.

Yukarıdaki açıklamalarımız, 6. Maddede tanımlanan "Yapı Denetim Komisyonları" için de geçerlidir. Bu konudaki yönetmelikte henüz ortada olmadığından, gelecekte nasıl bir uygulamaya gidileceği belirsizdir.

6. Yapı denetimi hizmetinin asgari bedeli, 7. Maddede, yapı maliyetinin %4'ü ve %8'i arasında belirlenmiştir. Asgari ücret, en az ücrettir. %4 asgari ücret ise %8 nedir. Demek ki asgari ücretler bile pazarlığa bırakılmıştır.

Aynı maddenin birinci paragrafında ise, herhangi bir üst sınır belirlenmeyen denetim bedelinin taraflar arasındaki anlaşmayla sağlanacağı belirtilmiştir.

Tekelleşmesi kaçınılmaz olan denetim kuruluşlarına pazarlığa açık asgari ücretler belirlenirken, bu kuruluşlarda çalışacak mimar, mühendis ve bu dalların uzmanları için asgari ücret güvencesi getirilmemesi çok önemli bir eksikliklerdir.

Fenni mesullüğün kaldırılması nedeniyle alışlageldikleri bireysel çalışma ortamından yoksun bırakılacak mühendis ve mimarlar, yapı denetim kuruluşlarından iş almak, bu kuruluşlarda hizmet sözleşmeleri ile çalışmak zorunda kalacaklarından, asgari ücretle birlikte çalışma koşullarının belirlenmemesi nedeniyle, teknelci kapitalizmin insafına bırakılmışlardır.

7. Hizmet bedellerinin, yapı sahibi ve ilgili idarenin onayı ile ödeneceği hükme bağlanmıştır. (Madde 8, paragraf 1)

Yapı sahibi işini engellediğini düşündüğü veya olumsuz rapor yazdığına inandığı yapı denetim kuruluşunun ödemesini imzalamazsa yapı denetim kuruluşu hizmetinin karşılığını alamayacaktır. Ödeme işleyiş sistemi yeniden düzenlenmelidir.

8. KHK'nin 10. Maddesi, proje müelliflerini, yapı denetim şirketlerine bağımlı duruma düşürmüştür. Yapı denetim kuruluşlarının " hatalı ve eksik" olarak saptadığı projeler, gerçekte, bilime, tekniğe uygun, sanatsal nitelik taşıyan başarılı tasarımlar olabilir.10.

madde ile, mimar ve mühendislerin mesleki ve bilimsel bağımsızlığı, yerine göre yaratıcılıkları ellerinden alınmaktadır.

Ruhsat veren organlara ait bulunan proje denetimi bu düzenleme ile özel şirketlere devredilmiştir. Proje müellifi ile denetim kuruluşu arasında uyuşmazlık çıkması durumunda nasıl çözümlere gidileceği KHK'de yer almamaktadır.

Ruhsat organlarına ait yetkilerin özel kuruluşlara dolaylı yollardan da olsa da devredilmesi, yakın geçmişte 3194 sayılı yasanın 24 ve 25. maddelerinde olduğu gibi anayasaya aykırı bir düzenleme olarak değerlendirilebilecektir.

13. Maddenin, yapı ruhsatı alınmasını yapı denetim kuruluşunun iznine bağlaması yukarıdaki düşüncelerimizi pekiştirmektedir.

9. KHK'nin 12. Maddesi ile yapıların müteahhitler eliyle yapılmasının zorunluluğu, kendi yapılarını üretecek gerçek ve tüzel kişilerin bile müteahhit olmaya zorlanmaları, nedeni ve gerekçesi anlaşılamayan bir buyurganlıktır.

Üstelik, nasıl müteahhit olunacağı da belli değildir.

10. KHK'nin gerçekten güvenilir yapılar üretmek yerine, kamu gücünü arkasına alan ayrıcalıklı kişi ve kuruluşlara yeni kazanç kapıları açmayı amaçladığı, 18, 19, 20, 21, 22 ve 23. Maddelerde çok belirgin biçimde görülmektedir. Şöyle ki :

a) Taşıyıcı sistemlerdeki hasar sorumluluğunu 10 yıl, diğer kısımlardaki hasar sorumluluğunu 2 yıllık sürelerle sınırlandıran 18.Madde, yürürlükteki zaman aşımı sürelerinin bile altında kalmaktadır.

Gerçekte taşıyıcı sistemlerdeki sorumluluk, yapının ekonomik ömrüne uygun bir süreye, diğer kısımlardaki hasar sorumluluğu en az 10 yıla çıkarılmalıdır.

Proje müellifleri, yapı denetim kuruluşunun onayını almadan projelerini onaya verememektedir. (Madde 4 ve 10) Ancak 18. Maddede 3. Paragrafa göre, onaylanmış projelerde sorumluluk tümüyle projeciye rücu edilebilmektedir. Bu takdirde yapı denetim kuruluşlarının projeleri incelemesi ve onaylaması gereksiz, dolayısıyla özen gösterilmeyecek bir formaliteye dönüşecektir.

Doğru yaklaşım onaylı proje hatalarında sorumluluğun proje müellifi ve yapı denetim kuruluşu arasında yarıyarıya paylaşılması olabilir.

b) 19 ve 20. Maddelerdeki tanımlar, yapı denetim kuruluşlarına sorumluluktan kurtulmalarını sağlayacak çeşitli olasılık ve bağışlıklar öngörmektedir.

Yıkılma, ağır ve orta hasarlar dışındaki hasarlardan, denetim kuruluşları sorumlu tutulmamaktadır.

20. Maddenin son paragrafında önlem alınmadığı için hasar oluşturabilen "çığ düşmesi, kaya düşmesi, sel baskını" gibi olasılıklarda yapı sahiplerinin uyarılması durumunda denetim kuruluşlarının sorumluluğu kalkmaktadır.

Gerçekte bu konularda gereken önlemleri aldırarak, önlem alınmayan yapıların KHK'nin 15. Maddesine göre durdurmak, doğrudan doğruya yapı denetim kuruluşlarının görevine girmektedir.

Yalnız bir uyarıda bulunan ve işi izlemediği için önlem alınmasını gerçekleştirilmeyen kuruluşlara, sorumluluktan kurtulma yolu açılmıştır.

21. Maddenin 2.Paragrafında yer alan izinsiz değişikliklerden yapı denetim şirketlerinin sorumlu tutulmayacağına ilişkin düzenlemenin başına, bu olasılığın yapı kullanma izninin alınmasından sonraki değişikliklere ait olduğunun özellikle belirtilmesi gerekmektedir.

Bu maddede "yapı sahibi, yapı kullanma izni aldıktan sonra idareden izin almadan, yapıda, yapının taşıyıcı sistemini etkileyici değişiklik yapamaz." denilmektedir. Bu ifadeler KHK'nin yalnızca inşaat mühendisi" bakış açısıyla yazıldığını göstermektedir.

Yapı sahibinin, tesisat sistemlerinde yapacağı izinsiz değişikliklerle yapıya ve yapıyı kullananlara vereceği hasar ve zarar unutulmuş görülmektedir.

c) KHK'nin "Tazminat dışında kalan yapı hasarları" başlıklı 20. Maddesi, eğer bir yazım ve anlatım yanlışlığı yoksa, " beklenenin ötesinde etkilerle oluşan" ve " beklenen doğal afetlerden dolayı meydana gelen yapı hasarlarından....." yapı denetim kuruluşlarının sorumlu tutulamayacağı anlamını vermektedir.

KHK çıkarmak için Bakanlar Kurulu'na yetki veren 4452 sayılı yasanın temel amaç ise, doğal afetlere karşı kolayca yıkılmayacak dayanıklı yapılar üretilmesidir. Eğer beklenen ve beklenenin ötesinde gerçekleşen doğal olaylar karşısında yapıların çökmesi ya da ağır hasar görmesi durumlarında, yapı denetim şirketlerinin bir sorumluluğu olmayacak ise yürürlükteki fenni mesul uygulamasını kaldırmakla, bu kuruluşlara iş olanakları yaratmanın ötesinde, hangi kamusal yararlar sağlanmış olmaktadır.

11. Yapı denetim kuruluşlarının, denetimlerini üstlendikleri yapıları sigortalamak yükümlülüğünü getiren 22.ve 23. Maddelerde de önemli boşluklar ve çelişkiler bulunmaktadır. Şöyle ki;

a) Sigorta kapsamı, yapıların taşıyıcı sistemleri ile sınırlı tutulmuştur. Taşıyıcı sistemleri etkilemeyen zararlar sigorta kapsamı dışında bırakılmıştır. Neden?

b) Mali mesuliyet sigortasının taraftarı, yapı denetim kuruluşları olmaktadır.

Yani öncelikle korunan, denetim şirkettir. Ancak, 23. Maddede, yapıdan zarar görenlere de talep ve dava hakkı tanınmaktadır.

Bu düzenleme, trafikte uygulanan mali mesuliyet sigortasını anımsatmaktadır.

Mali mesuliyet sigortasının, yapı denetim kuruluşlarının ödemek zorunda kalacakları hasar bedelini karşılması nedeniyle, sigorta primlerini de bu kuruluşların karşılması gerekmektedir. Ancak bu konu 22. Maddede açıkça belirtilmediğinden, uygulamada prim yükümlülüğünün yapı sahiplerine yansıtılması olasılığıyla karşılaşılacaktır.

c) Sigorta güvencesinin, 18. Maddeleri 10 yıllık sorumluluk süresiyle sınırlı tutulması da yetersizdir.

d) Bu konunun kapsamlı değerlendirilmesi, 22. Maddede yer alan "tarife ve talimatlar"ın belirginleşmesinden sonra yapılabilecektir.

12. KHK'nin 24. Maddesinin 2 paragrafında, denetim etkinlikleri geçici olarak durdurulan kuruluşların yöneticilerine getirilen başka ad altında denetim yapamama yasağı, yerinde bir düzenlemedir. Ancak bu kuruluşta çalışan tüm uzman mühendis ve mimarların aynı yasak kapsamına alınmaları yanlıştır.

Sözü edilen mimar ve mühendisler, bizzat denetledikleri yapılar ile ilgili görevlerini yerine getirmemişlerse, böyle bir yatırım ve önlem kapsamında düşünülmemelidir.

13. Madde 25 ile Bakanlığa sınırsız denetim yetkisi tanınmakta Bakanlığın denetim yetkisi açık ve net ifadeler ile belirlenmelidir

14. Geçici 4. Madde ile ilgili Oda'ların oniki yıllık mühendis ve mimarlara uzmanlık belgesi vermemeleri durumunda, uzmanlık belgelerinin Bakanlıkça verilmesi öngörülmektedir.

Kim, nasıl uzman yetkisini elde edecek? Ortada, oniki yıllık süreden başka somut bir ölçüt bulunmamaktadır. Özellikle makina mühendisliği gibi birbirinden çok farklı alanlarda uzmanlaşma olanağı bulunan dallarda gerçek bir uzmanlık ayırımına gidilmeden uzmanlık belgesi verilebilir mi?

Meslek Odaları'nın bu konuda çalışma yapmaları, ölçüler saptamaları, daha sonra ulaştıkları sonuçların mühendislik ve mimarlık hakkındaki yasaya aktarılması gerekmektedir.

Geçici 4. Maddedeki koşullarda bile olsa, bakanlık odaların yerine geçerek uzmanlık belgesi vermemelidir.

Kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları olarak TMMOB'nin bağlı odaların kararları idari yargının denetimi altındadır. Eğer yanlış bir işlem yapılırsa, mahkemeler bu kararları iptal eder. Henüz nasıl çözümler üretileceği bilinmeyen bir ortamda Bakanlığa yargı kararlarının bile ulaşamayacağı işlem kurma yetkisinin tanınması yanlış ve hukuk düzenine aykırıdır.

15. KHK de örtülü bir biçimde korunan önemli bir çelişki de, yapı denetim kuruluşlarında çalışan uzmanların, denetimini üstlenmedikleri yapılarda proje müellifi olma olanaklarının açık tutulmasıdır.

4. Maddeye göre, bu kuruluşlar "Münhasıran" yapı denetimini üstleneceklerdir. Münhasıran sözcüğü, bir başka iş yapamayacakları anlamına gelmektedir.

17. Maddede bu konu daha ayrıntılı olarak düzenlenirken, yapılamayacak işler "denetim hizmeti verdiği işlerle" sınırlanmaktadır.

Maddenin 2.paragrafında ise denetim kuruluşunun uzman mühendis ve mimarların, proje yapma olanaklarına sınırlama getirilmemiştir.

Uzman mühendis ve mimarların çalıştıkları denetim kuruluşlarının dışında bireysel olarak ya da bir başka kuruluşun çatısı altında proje üretmelerine herhangi bir engel bulunmamaktadır. Böylece getirilen düzenlemelerin amaçlarıyla bağdaşmayan ve çok sakıncalı konular oluşturulmaktadır.

Proje üretmek yapı denetim kuruluşu denetçileri olma niteliği ile bağdaşmamaktadır. Bu durum, menkul kıymetler borsası görevlilerinin amaçların kendi hesaplarına hisse senedi alıp satmalarına benzemektedir. Anılan kuruluşlara ve personeline, kamusal etkinliklerine kendi yararlarına kullanmaları sonucunu verecek bu tür olanaklar tanınmamıştır.

Yapı denetim kuruluşlarının tekelleşmesi kaçınılmazdır. Uzmanları proje üretmeye başlarsa karşılıklı olarak birbirlerinin projelerinin uygulanmasını denetleme durumuna geleceklerdir. Bu koşullarda güvenli bir denetim yapılamayacağı gibi, proje üretiminde de tekelleşme durumu doğabilecektir.

Böyle bir gelişme, serbest çalışan mimar ve mühendislerin, ekonomik ve mesleki çökümü getirmeye elverişlidir.

SONUÇ : 595 sayılı KHK'nin henüz yürürlüğe de girmediği gözetilerek yukarıda değinilen ve kapsamlı bir inceleme sonucunda saptanacak sakıncalarının giderilmesi için yeniden düzenlenmesi yararlı olacaktır.

UÇAK-HAVACILIK-UZAY MÜHENDİSLERİNE AÇIK ÇAĞRI...

Oda Yönetim Kurulumuz bu çalışma dönemi içerisinde Uçak, Havacılık ve Uzay Mühendisi üyelerimiz ile henüz Odayla buluşmamış meslektaşlarımıza yönelik örgütlenme ağının güçlendirilmesi, geliştirilmesi ve genişletilmesine yönelik yoğun bir çalışma arzusu içerisindeyiz. Mayıs 2000 itibarı ile Odamıza 466 Uçak Mühendisi, 60 Havacılık Mühendisi ve 12 Uzay Mühendisi üyedir.

Oda Yönetim Kurulumuz öncelikle, Odamıza başvuruda Uçak, Havacılık ve Uzay Mühendisi üyelerimizin de istemleri ile,

Meslek dalı üyeleri arasında örgütlenme ve dayanışmayı güçlendirecek politikaların oluşturulması

Meslek dalına özgü çalışmaların yapılması, bilgi ve deney birikiminin oluşturulması

Oda birimlerinde yürütülecek meslek dalı çalışmalarının eşgüdümlemesi,

Meslek dalının geliştirilmesi, düzeyinin yükseltilmesi ve çıkarlarının korunması

amacıyla Uçak, Havacılık, Uzay Mühendisleri Meslek Dalı Ana Komisyonu (UHUM-MEDAK) oluşturacaktır.

İTÜ Uçak ve Uzay Bilimleri Fakültesi, Uçak Mühendisliği Bölümü, Uzay Mühendisliği Bölümü, ODTÜ Mühendislik Fakültesi Havacılık Mühendisliği Bölümü mezunu mühendislerin ve üyelerimizin Oda yapısı içerisinde bugüne dek yürüttükleri çalışmaların bundan böyle UHUM-MEDAK aracılığı ile daha fazla işlerlik kazanacağını biliyoruz.

Oda örgütlülüğümüz Uçak, Havacılık ve Uzay Mühendisliğine yönelik olarak,

Meslek alanı ile ilgili sorunların tespiti, çözüm yollarına yönelik görüşlerin oluşturulması ve gerekli çalışmaların yapılması,

Mevcut üyelerimiz arasında dayanışma ve birlikteliğin sağlanması, mesleki bilgi birikiminin paylaşılması ve geliştirilmesi,

Henüz Oda'ya üye olamayan meslektaşlarımıza Oda örgütlülüğü ve bu örgütlülüğün kişisel ve toplumsal yararlarının anlatılması,

Üniversitede öğrenimini yapmakta olan meslektaş aday öğrencilerimizin öğrenimleri sırasında karşılaştıkları sorunların paylaşılması ve çözümlerinin bulunması,

çabalarını ısrarla sürdürecektir.

Ayrıca, UHUM-MEDAK'ın alacağı kararlar doğrultusunda, Uçak, Havacılık, Uzay Mühendisi üyelerimizin yoğunlaştığı İstanbul, Ankara, İzmir, Eskişehir vb. şubelerimizde Şube Yöneticilerimiz Meslek Dalı Komisyonlarının oluşumu konusunda gerekli olan kolaylaştırıcı çalışmayı yapacaklardır.

Bu dönem sürdürülecek çalışmaların bir üst noktaya çıkarılması doğrultusunda Oda Yönetim Kurulumuz, Eskişehir Şube Yöneticilerimizin de meslektaşlarımız ve örgütlülüğümüz açısından oldukça anlamlı talepleri sonucunda, 2001 yılı Mayıs ayında Eskişehir'de 1. Ulusal Uçak, Havacılık ve Uzay Mühendisliği Kurultayı gerçekleştirmeyi kararlaştırmıştır. Kurultayımızda, bir yandan üyelerimizin ilk kez biraraya gelmesi

sağlanırken, öte yandan da meslek alanları ile ilgili ülke sorunları tartışılarak çözüm yollarının arayışı içerisinde olunacaktır.

Şimdi Uçak, Havacılık ve Uzay Mühendisi arkadaşlarımıza büyük bir görev düşüyor:

UHUM-MEDAK çalışmalarına destek verelim.

Şubelerimizde Meslek Dalı Komisyonlarının oluşumu için çaba gösterelim.

Örgütlenmemize sahip çıkalım, kurumsallaştıralım, geliştirelim.

Mühendis ve Makina dergimiz bünyesinde, bilginin paylaşılması amacıyla Özel sayılar çıkaralım.

Meslek alanı ile ilgili var olan eksiklikleri, Mühendis El Kitapları hazırlayarak giderelim.

Yapılacak Kurultaya sahip çıkalım, içeriğini zenginleştirelim, katılımını arttıralım.

Biliniz ki, TMMOB Makina Mühendisleri Odası örgütlülüğü, "Birlikte üretme, birlikte karar alma ve birlikte yönetme" anlayışı içerisinde sizinle birlikte.

TMMOB Makina Mühendisleri Oda

Yönetim Kurulu

ASME ODTÜ ÖĞRENCİ BÖLÜMÜ AÇILIŞI

ASME- International [American Society of Mechanical Engineers International- Uluslararası Amerikan Makina Mühendisleri Topluluğu] ODTÜ Öğrenci Bölümü 12 Mayıs 2000 tarihinde ODTÜ Makina Mühendisliği Bölümünde açıldı.

ASME-International Uluslararası İlişkiler Müdürü Michael B. MICHAUD'nun da katıldığı açılışa Odamızı temsilen TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi Kaya GÜVENÇ, Oda Başkanı Mehmet SOĞANCI, Oda Başkan Vekili Melih ŞAHİN, Oda Teknik Görevlisi Ersoy BEY katıldı.

Törenden sonra ASME ve Oda temsilcilerimiz arasında 1993 yılında yapılmış olan protokolün güncellenerek yenilenmesi ve karşılıklı işbirliğinin geliştirilmesi konusunda görüş birliğine varılan bir toplantı yapıldı.

Aynı günün akşamında Odamız tarafından verilen ve ODTÜ Makina Mühendisliği Bölüm Başkanı, ASME-International ODTÜ Öğrenci Bölümü Danışman Öğretim Üyeleri, ASME-International Uluslararası İlişkiler Temsilcileri, ASME-International Türkiye Temsilcileri, ASME-International ODTÜ Öğrenci Bölümü Yönetim

Kurulu'ndan öğrencilerin katıldığı yemekli toplantıda iletişimin ve işbirliğinin geliştirilmesi vurgulandı.

MIEM KURSLARI SÜRÜYOR !

Odamızın, Meslek İçi Eğitim Merkezi (MIEM) tarafından verilmekte olan Mühendis Yetkilendirme Kursları mayıs ayında da yoğun bir şekilde sürdü.

MIEM tarafından mayıs ayı itibarıyla Araçların LPG'ye Dönüşümü, Araç-İmal-Tadil-Montaj, Asansör Avan Proje Hazırlama, Asansör ve Doğalgaz İç Tesisat olmak üzere beş alanda Mühendis Yetkilendirme Kursları (MYK) düzenleniyor. Kurslar Oda Merkezi'nin yanısıra talep olduğunda Şubelerde de gerçekleştiriliyor.

Mayıs ayında, Araçların LPG'ye Dönüşümü 6 adet, Asansör Avan Proje Hazırlama 1 adet, Asansör 1 adet olmak üzere toplam 8 adet Mühendis Yetkilendirme Kursları verildi.

Oda Merkezi ile İzmir, İçel ve İstanbul Şubelerinde gerçekleştirilen kurslar sonunda yapılan sınav sonucu yaklaşık 210 mühendis, yetki belgesi almaya hak kazandı.

HAZİRAN AYINDA GERÇEKLEŞTİRİLEÇEK KURSLAR

¥ Araçların LPG'ye Dönüşümü İçin MYK

1-3 Haziran	Merkez
15-17 Haziran	Merkez
29-30 Haziran-01 Temmuz	Merkez

¥ Araç-İmal-Tadil-Montaj MYK

8-11 Haziran	Merkez
--------------	--------

¥ Doğalgaz İç Tesisat MYK

16-18 Haziran	Merkez
9-11 Haziran	Samsun Şube
30 Haziran-02 Temmuz	Konya Şube

¥ Asansör Avan Proje Hazırlama ve Asansör MYK

22-24 Haziran	Merkez
---------------	--------